

Raadsvoorstel

Onderwerp **Verordening Tegenprestatie Participatiewet, IOAW en IOAZ 2015**
Registratienr. 5011549 Steller/telnr. Jaap Hettinga/ 54 46 Bijlagen 1

Classificatie Openbaar
 Vertrouwelijk

Portefeuillehouder weth. Gijsbertsen

Raadscommissie
W&I 17-6-2015

Voorgesteld raadsbesluit

De raad besluit:

- I. de Verordening Tegenprestatie Participatiewet, IOAW en IOAZ 2015 vast te stellen en in werking te laten treden op 1 juli 2015;
- II. dit besluit bekend te maken door plaatsing in het elektronische gemeenteblad.

Samenvatting

Bijgaand raadsvoorstel voorziet in de vaststelling van de Verordening Tegenprestatie Participatiewet, IOAW en IOAZ 2015. Eerder heeft uw raad een zestal verordeningen vastgesteld die op grond van de Participatiewet noodzakelijk zijn. De onderhavige verordening is als laatste aan de beurt, omdat deze mee beweegt met de eerder aangekondigde bredere oriëntatie rond maatschappelijke participatie. Een dienaangaande nota is eveneens aan de raad voorgelegd ter vaststelling. In de nota 'Invoering Participatiewet in de gemeente Groningen - Het kader' die uw raad op 26 november 2014 heeft vastgesteld, was deze koppeling reeds aangegeven. De nu voorliggende verordening bevat een zogeheten 'minimumvariant'. We kiezen er in ons beleid voor om maximaal in te zetten op participatie. Daarvan is in de praktijk al redelijk vaak sprake. Daarom zien we geen grond voor een verplichte tegenprestatie. Daarbij gaan we uit van de idee dat verleiding en vertrouwen beter werkt dan een politiek van wantrouwen. Op basis van deze verordening kan een tegenprestatie daarom alleen als uiterste activeringsmiddel ingezet worden.

Aanleiding en doel

Met dit voorstel leggen wij uw raad de verordening Tegenprestatie Participatiewet, IOAW en IOAZ 2015 voor. De artikelen 7, 8a en 9 van de Participatiewet dragen de gemeente op om beleid te ontwikkelen rond de zogeheten tegenprestatie naar vermogen, regels daarover vast te leggen in een verordening en een bijstandsgerechtigde zonedig een dergelijke tegenprestatie op te (kunnen) leggen.

De Wwb 2012 kende het fenomeen tegenprestatie reeds als een kan-bepaling. Gemeente Groningen heeft daar nooit invulling aan gegeven. Met de komst van de Participatiewet is de tegenprestatie meer als een verplichting verankerd in de wet. De Memorie van toelichting bij de wet gaat uit van het maatschappelijke idee dat iedereen iets zou moeten doen, als hij/zij een bijstanduitkering heeft.

De huidige wettelijke bepalingen bieden een zekere beleidsvrijheid. Gemeenten moeten beleid maken en een verordening vaststellen. Het is aan de gemeente zelf om daar een verdere invulling aan te geven.

De voorliggende verordening is geënt op de modelverordening VNG/Stimulansz en bevat een minimumvariant, vooral wat betreft urenomvang en duur. Personen die een kleine afstand hebben tot de arbeidsmarkt of die al het een en ander aan activiteiten verrichten naast hun uitkering (bijv. mantelzorg of vrijwilligerswerk), kunnen niet worden geconfronteerd met een tegenprestatie.

Kader

Participatiewet

Coalitieakkoord: 'Voor de verandering' mei 2014

Nota Invoering Participatiewet – het Kader (raadsbesluit 26 november 2014)

Verzamelbrieven ministerie SZW 2014

Argumenten en afwegingen

De verordening volgt de wettelijke bepalingen en de keuzes die eerder zijn gemaakt in de door uw raad vastgestelde nota Invoering Participatiewet (raadsbesluit 26 november 2014).

In het coalitieakkoord 'Voor de verandering' (mei 2014) is opgenomen: dat ons beleid erop gericht is dat iedereen zijn best doet om te leren of aan het werk te komen en dat een verplichte tegenprestatie dan niet aan de orde is. We willen mensen activeren en vrijwilligerswerk stimuleren. De gemeente wil dat iedereen naar 'vermogen' meedoet en maatschappelijk actief wordt op het niveau en in een urenomvang die passend is bij de individuele en persoonlijke situatie.

In de nota invoering Participatiewet is over de tegenprestatie vermeld dat uit onderzoek is gebleken dat een groot deel van de mensen met een uitkering al actief is of dat graag wil worden. De gemeente wil mensen daarbij zoveel mogelijk faciliteren. Deze lijn om maatschappelijke deelname voor verschillende groepen integraal, dus in nauwe samenhang met de ontwikkelingen in de WMO, de jeugdzorg en onze gebiedsgerichte aanpak en sociale wijkteams te stimuleren was reeds vermeld in de nota "Meedoen maakt het verschil". Kortom: we gaan, zo stellen we uw raad voor, in de uitvoeringspraktijk niet over tot het verplicht opleggen van de verplichting aan bijstandsgerechtigden om een tegenprestatie te leveren, maar willen hen daartoe wel stimuleren.

De verordening is vereist op grond van de wet en bevat derhalve de gebruikelijke juridische terminologie. De teneur is dat tegenprestatie niet aan de orde is, alleen in uitzonderlijke gevallen als uiterste middel om mensen te activeren. In de algemene toelichting van de verordening is duidelijk de maatwerkgedachte neergelegd, en dat vooral aansluiting moet worden gezocht bij de keuze van de bijstandsgerechtigde en zijn persoonlijke en individuele situatie.

Tegenprestatie

De tegenprestatie bestaat uit de eventuele plicht om naar vermogen door het college opgedragen onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden te verrichten, naast of in aanvulling op reguliere arbeid en die niet leiden tot verdringing op de arbeidsmarkt.

Het verrichten van een tegenprestatie heeft tot doel om maatschappelijk nuttige werkzaamheden te doen in de samenleving als tegenprestatie voor het ontvangen van een uitkering.

Geen tegenprestatie

Indien daarvoor dringende redenen -zoals zorgtaken of tijdelijke medische beperkingen- aanwezig zijn, draagt het college geen tegenprestatie op.

De plicht tot tegenprestatie is sowieso niet van toepassing op een belanghebbende die een uitkering ontvangt op grond van de Participatiewet en die volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is als bedoeld in artikel 4 van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (artikel 9, vijfde lid, van de Participatiewet).

De plicht tot tegenprestatie is voorts niet van toepassing op een alleenstaande ouder die in het bezit is van een ontheffing als bedoeld in artikel 9a, eerste lid, van de Participatiewet, artikel 38, eerste lid, van de IOAW of artikel 38, eerste lid, van de IOAZ.

Artikel 4 van de verordening geeft verder aan dat geen tegenprestatie aan de orde kan zijn als iemand vrijwilligerswerk of mantel(zorg)taken verricht. En evenmin als een bijstandsgerechtigde deelneemt aan activiteiten in het kader van re-integratietraject.

Hiermee is/wordt bereikt dat de groep aan wie -formeel gezien- een tegenprestatie kan worden opgedragen betrekkelijk klein is. Temeer daar ook rekening moet worden gehouden met de eigen keuzes van een bijstandsgerechtigde. Als het al komt tot het opleggen van een tegenprestatie, dan sluiten we vanzelfsprekend aan bij de wensen en voorkeur van de deelnemer en zijn persoonlijke omstandigheden waaronder draagkracht, affiniteit en urenomvang.

Een tegenprestatie duurt niet langer dan 6 weken in een omvang van 12 uur per week. Daarmee is er nog sprake van een betekenisvolle omvang, dat ook in het belang kan zijn van de instelling waar de activiteit wordt verricht. Dit is geregeld in artikel 5 van de verordening. Het vierde lid van artikel 5 geeft de mogelijkheid om af te wijken.

Maatschappelijk draagvlak en participatie

Met de FNV is overleg geweest. FNV ziet vooral toe op het verdringingsaspect. Een tegenprestatie kan in de optiek van FNV alleen aan de orde zijn als een bijstandsgerechtigde geen ontwikkelingsperspectief op re-integratie of arbeidsinschakeling meer heeft. Het mogen geen activiteiten zijn die tot verdringing van betaalde arbeid kunnen leiden. In de optiek van FNV zijn echter zeer veel activiteiten 'loonvormend' en mogen en kunnen dus niet als tegenprestatie worden ingezet.

Wij stellen uw raad voor om naast hetgeen als in de voornoemde nota's als beleid is verwoord het wettelijke kader te volgen, in die zin dat het uiteraard moet het gaan om additionele activiteiten, onbeloond en nuttig, in de maatschappelijke sfeer. Zeker niet in het teken staand van arbeidsinschakeling en reguliere arbeid. Het standpunt van de FNV wordt daarmee grotendeels onderschreven. Dat neemt niet weg dat er verschil van inzicht kan zijn over de precieze grenzen. Bij het daadwerkelijk opleggen van een tegenprestatie houdt de gemeente vanzelfsprekend rekening met het aspect van additionaliteit en verdringing.

Op 8 mei 2015 is er overleg geweest met de Cliëntenraad. Een concept-versie van onderhavige verordening is besproken. Van de zijde van de gemeente is het wettelijke/juridische kader nader toegelicht. De Cliëntenraad begrijpt dat er een verordening moet komen op grond van de wet maar is het niet eens met de verplichte tegenprestatie zoals die in de wet is opgevoerd. In de schriftelijke reactie d.d. 19 mei 2015 meldt de CR:

'De Cliëntenraad kan zich vinden, na inhoudelijk beraad met de gemeente, in de tekst van de verordening "Verordening tegenprestatie Participatiewet, IOAW en IOAZ 2015", zolang deze verordening wordt uitgevoerd zonder verplichte tegenprestatie. Dit conform het standpunt en besluit van de gemeenteraad, dat in de gemeente Groningen niemand tot een tegenprestatie in het kader van de Participatiewet, IOAW en IOAZ zal worden verplicht'.

Een aantal door de CR eerder aangedragen aandachtspunten en suggesties zijn in de verordeningstekst verwerkt.

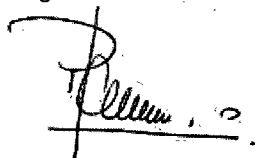
Financiële consequenties

De verordening heeft als zodanig geen zelfstandige financiële betekenis.

Overige consequenties Geen

Vervolg n.v.t.

Met vriendelijke groet,
burgemeester en wethouders van Groningen,

de burgemeester,
Peter den Oudsten

de secretaris,
Peter Teesink

ontwerp-

VERORDENING TEGENPRESTATIE PARTICIPATIEWET, IOAW EN IOAZ 2015

DE RAAD VAN DE GEMEENTE GRONINGEN

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders van [datum en nummer];

gelet op artikel 8a, eerste lid, onderdeel b, van de Participatiewet, artikel 35, onderdeel d, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers en artikel 35, onderdeel d, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;

overwegende dat

- zoveel mogelijk mensen moeten worden gestimuleerd om maatschappelijk actief te zijn;
- mensen met een uitkering die geen re-integratietraject volgen of op andere wijze een maatschappelijke bijdrage leveren, moeten worden gestimuleerd tot het naar vermogen verrichten van vrijwilligerswerk;
- bij uitkeringsgerechtigden die geen vrijwilligerswerk doen er op wordt aangedrongen naar vermogen een tegenprestatie te verrichten;
- een vrije keuze van belanghebbende voor een bepaalde activiteit voorop moet staan;

BESLUIT:

vast te stellen de Verordening tegenprestatie Participatiewet, IOAW en IOAZ 2015.

Artikel 1. Begrippen

In deze verordening wordt verstaan onder:

- grote afstand tot de arbeidsmarkt: deelname aan de arbeidsmarkt is redelijkerwijs niet mogelijk binnen één jaar;
- korte afstand tot de arbeidsmarkt: deelname aan de arbeidsmarkt is redelijkerwijs mogelijk binnen één jaar;
- mantelzorg: hulp ten behoeve van zelfredzaamheid, participatie, beschermd wonen, opvang, jeugdhulp, het opvoeden en opgroeien van jeugdigen en zorg en overige diensten als bedoeld in de Zorgverzekeringswet, die rechtstreeks voortvloeit uit een tussen personen bestaande sociale relatie en die niet wordt verleend in het kader van een hulpverlenend beroep.
- vrijwilligerswerk: werk dat in enig verband onverplicht en onbetaald wordt verricht, voor anderen of de samenleving

Artikel 2. Inhoud van een tegenprestatie

Het college kan onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden, die additioneel van aard zijn, inzetten als tegenprestatie voor zover die werkzaamheden:

- a. naar zijn aard niet zijn gericht op toeleiding tot de arbeidsmarkt;
- b. niet zijn bedoeld als re-integratie-instrument; en
- c. niet leiden tot verdringing.

Artikel 3. Het opdragen van een tegenprestatie

1. Het college kan een belanghebbende met een grote afstand tot de arbeidsmarkt een tegenprestatie opdragen als uiterste activeringsmiddel.
2. Bij het opdragen van een tegenprestatie houdt het college rekening met de volgende factoren:
 - a. de tegenprestatie moet naar vermogen kunnen worden verricht door een belanghebbende;

- b. de persoonlijke situatie en individuele omstandigheden van een belanghebbende moeten in aanmerking worden genomen;
- c. de persoonlijke wensen en kwaliteiten van een belanghebbende moeten in overweging worden genomen;
- d. de keuze van belanghebbende voor een door hem aangedragen vorm van tegenprestatie moet zwaar wegen.

Artikel 4. Vrijstelling

1. College ziet af van het opleggen van een tegenprestatie indien:
 - a. de belanghebbende voor ten minste acht uur per week vrijwilligerswerk verricht;
 - b. de belanghebbende deelneemt aan activiteiten in het kader van een re-integratietraject of als een aanbod daartoe is gedaan;
 - c. de belanghebbende zorgtaken verricht, waaronder mantelzorg, die naar het oordeel van het college noodzakelijk worden geacht;
 - d. de belanghebbende een parttime baan heeft.
2. Het college bepaalt op welke wijze dient te worden aangetoond dat sprake is van een vrijstellingsgrond als bedoeld in het voorgaande lid.

Artikel 5. Duur en omvang van een tegenprestatie

1. De tegenprestatie wordt ingezet voor de maximale duur van zes weken.
2. De tegenprestatie geldt voor maximaal acht uren per week.
3. De tegenprestatie kan binnen een periode van twaalf maanden slechts één keer worden opgedragen.
4. Op grond van bijzondere omstandigheden kan het college in een individueel geval afwijken van het bepaalde in de voorgaande leden met betrekking tot de duur en omvang van de tegenprestatie.

Artikel 6. Geen werkzaamheden voorhanden

Het college draagt geen tegenprestatie op indien geen werkzaamheden voorhanden zijn die kunnen worden ingezet als tegenprestatie.

Artikel 7. Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking met ingang van 1 juli 2015.

Artikel 8. Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening tegenprestatie Participatiewet, IOAW en IOAZ 2015.

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van 2015.\

De griffier,

De voorzitter,

drs. A.G.M. (Toon) Dashorst.

Peter den Oudsten

Algemene toelichting

De Participatiewet vraagt van de gemeente om beleid te ontwikkelen rond de tegenprestatie zoals die is opgenomen in artikel 9 van de wet. Artikel 8a van de wet geeft de opdracht aan de gemeente om een verordening vast te stellen.

In het coalitieakkoord 'Voor de verandering' (mei 2014) is opgenomen: dat ons beleid erop gericht is dat iedereen zijn best doet om te leren of aan het werk te komen, en dat een verplichte tegenprestatie dan niet aan de orde is. We willen mensen activeren en vrijwilligerswerk stimuleren. De gemeente wil dat iedereen naar 'vermogen' meedoet en maatschappelijk actief wordt op het niveau en in een urenomvang dat past bij de individuele en persoonlijke situatie. In de nota 'Invoering Participatiewet in de gemeente Groningen – Het kader' die op 26 november 2014 door de gemeenteraad is vastgesteld is over de 'tegenprestatie' vermeld dat uit onderzoek is gebleken dat een groot deel van de mensen met een uitkering al actief is of dat graag wil worden. De gemeente wil mensen daarbij zoveel mogelijk faciliteren. Deze lijn om maatschappelijke deelname voor verschillende groepen integraal, dus in nauwe samenhang met de ontwikkelingen in de WMO, de jeugdzorg en onze gebiedsgerichte aanpak en sociale wijkteams te stimuleren, was reeds ingezet in de nota 'Meedoen maakt het verschil'.

Tegenprestatie

De tegenprestatie bestaat uit de plicht om naar vermogen door het college opgedragen onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden te verrichten, naast of in aanvulling op reguliere arbeid en die niet leiden tot verdringing op de arbeidsmarkt.

Het verrichten van een tegenprestatie heeft tot doel om maatschappelijk nuttige werkzaamheden te doen in de samenleving als tegenprestatie voor het ontvangen van een uitkering.

Geen tegenprestatie

Indien daarvoor dringende redenen -zoals zorgtaken of tijdelijke medische beperkingen- aanwezig zijn, draagt het college geen tegenprestatie op.

De plicht tot tegenprestatie is sowieso niet van toepassing op een belanghebbende die een uitkering ontvangt op grond van de Participatiewet en die volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is als bedoeld in artikel 4 van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (artikel 9, vijfde lid, van de Participatiewet). De plicht tot tegenprestatie is voorts niet van toepassing op een alleenstaande ouder die in het bezit is van een ontheffing als bedoeld in artikel 9a, eerste lid, van de Participatiewet, artikel 38, eerste lid, van de IOAW of artikel 38, eerste lid, van de IOAZ.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1. Begrippen

Begrippen die al zijn omschreven in de Participatiewet, de IOAW, de IOAZ, de Algemene wet bestuursrecht of de Gemeentewet worden niet afzonderlijk gedefinieerd in deze verordening. Deze zijn vanzelfsprekend van toepassing op deze verordening.

Mantelzorg

Het verlenen van mantelzorg overstijgt qua duur en intensiteit de normale gang van zaken. Het gaat om hulp die verder gaat dan gebruikelijke hulp. Gebruikelijke hulp is de normale, dagelijkse zorg die partners of ouders en inwonende kinderen geacht worden elkaar onderling te bieden omdat ze als leefeenheid een gezamenlijk huishouden voeren en op die grond een gezamenlijke verantwoordelijkheid hebben voor het functioneren van dat huishouden.

Bij mantelzorg, verleend door personen uit de directe omgeving van de zorgvrager en rechtstreeks voortvloeiend uit de sociale relatie, wordt de normale (gebruikelijke) zorg in zwaarte, duur en/of intensiteit aanmerkelijk overschreden.

Artikel 2 en 3. Inhoud en opdragen tegenprestatie

Het moet gaan om een opgedragen tegenprestatie 'naar vermogen'. Het is bedoeld als uiterste middel om mensen te bewegen actief te worden. Het is daarbij van belang dat belanghebbende ook in staat is de werkzaamheden te verrichten. Het college dient maatwerk toe te passen bij het opdragen van een tegenprestatie. Immers niet alle onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden kunnen worden opgedragen aan elke uitkeringsgerechtigde. Rekening moet worden gehouden met de individuele omstandigheden van belanghebbende, waaronder leeftijd, opleiding, werkervaring en andere relevante persoonlijke omstandigheden. Ook moet rekening worden

gehouden met het fysieke en psychische vermogen van belanghebbende. Als het college een tegenprestatie vraagt van belanghebbende, moet het een duidelijke omschrijving geven van de te verrichten werkzaamheden. Het moet voor een belanghebbende immers duidelijk zijn welke tegenprestatie van hem wordt verwacht. Voorts wordt bij het opdragen van een tegenprestatie rekening gehouden met praktische omstandigheden zoals reistijd, beschikbaarheid van kinderopvang en of belanghebbende al maatschappelijke activiteiten verricht.

Werkzaamheden die kunnen worden ingezet;

Het college kan onbeloonde maatschappelijk nuttige werkzaamheden, die additioneel van aard zijn, inzetten als tegenprestatie voor zover die werkzaamheden voldoen aan de in artikel 3, eerste lid, van deze verordening genoemde voorwaarden.

Tegenprestatie mag niet leiden tot verdringing. De tegenprestatie mag niet worden ingezet in het kader van de re-integratie. De tegenprestatie mag bovendien niet direct gericht zijn op toeleiding naar de arbeidsmarkt en is dan ook niet bedoeld als re-integratie-instrument. Het betreffen werkzaamheden die worden verricht naast of in aanvulling op reguliere arbeid en die niet mogen leiden tot verdringing op de arbeidsmarkt. Reguliere werkzaamheden kunnen daarom niet als tegenprestatie worden ingezet. De tegenprestatie mag het accepteren van passende arbeid of van re-integratie-inspanningen niet belemmeren. Het uitgangspunt werk boven uitkering staat voorop.

Het college heeft beleidsvrijheid om een tegenprestatie op te leggen. Het college bepaalt uiteindelijk of, en zo ja welke tegenprestatie wordt opgedragen. Tegen een besluit tot het opdragen van een tegenprestatie kan bezwaar en beroep worden aangekondigd.

Tegenprestatie opdragen aan personen met grote afstand tot arbeidsmarkt;

De raad kiest er in deze verordening voor te bepalen dat het college een tegenprestatie in beginsel uitsluitend kan opdragen aan een belanghebbende die een grote afstand tot de arbeidsmarkt heeft. Dit impliceert dat aan belanghebbenden die een korte afstand tot de arbeidsmarkt hebben geen tegenprestatie wordt opgedragen. De raad heeft hiervoor gekozen opdat personen met een korte afstand tot de arbeidsmarkt zich volledig kunnen richten op de arbeidsplicht en de re-integratieplicht, zoals het naar vermogen algemeen geaccepteerde arbeid verkrijgen. Bij personen met een korte afstand tot de arbeidsmarkt kan redelijkerwijs worden verwacht dat hun inspanningen eerder zullen leiden tot uitstroom. Daarom wordt aan personen met een korte afstand tot de arbeidsmarkt geen tegenprestatie opgedragen. De tegenprestatie mag immers het accepteren van passende arbeid of van re-integratie-inspanningen niet belemmeren aangezien werk boven uitkering als uitgangspunt geldt.

Keuze belanghebbende

Belanghebbende kan zelf ideeën aandragen voor de als tegenprestatie te verrichten werkzaamheden. Het college kan in beleidsregels bepalen wanneer een belanghebbende zijn keuze voor het verrichten van maatschappelijk nuttige activiteit kenbaar maakt aan het college. Het college beoordeelt de door belanghebbende zelf aangedragen ideeën en kan besluiten om het voorstel van belanghebbende over te nemen en die werkzaamheden in te zetten als tegenprestatie. De raad vindt het belangrijk dat waar mogelijk de keuze van belanghebbende wordt gevolgd. Uiteraard moet die werkzaamheid voldoen aan het bepaalde bij of krachtens artikel 2 van deze verordening en moet die werkzaamheid beschikbaar zijn.

Artikel 4. Vrijstelling

Het is niet de bedoeling van de gemeente een tegenprestatie op te leggen aan diegene die al op een of andere wijze maatschappelijk nuttige werkzaamheden verricht.

Om die reden wordt in artikel 4 een aantal activiteiten opgesomd, waarvoor een vrijstelling geldt.

In de eerste plaats geldt dit uiteraard voor degene die vrijwilligerswerk verricht. Vrijwilligerswerk kan zeer divers van aard zijn. Wat onder vrijwilligerswerk wordt verstaan staat omschreven in artikel 1 bij de begripsomschrijvingen.

In de tweede plaats is vrijgesteld degene die deelneemt aan activiteiten in het kader van een re-integratietraject, of aan wie al een aanbod is gedaan, maar nog niet is gestart met de re-integratievoorziening. Voor personen die een grote afstand tot de arbeidsmarkt hebben, kan worden gedacht aan het uitvoeren van werkzaamheden op een participatieplaats (artikel 10a Participatiewet) of sociale activering (artikel 6, eerste lid, onderdeel c van de Participatiewet).

In de derde plaats wordt vrijgesteld degene die zorgtaken verricht als mantelzorger. Wat onder mantelzorger moet worden verstaan is uitgelegd in de artikelsgewijze toelichting bij artikel 1. We hebben dit begrip ruim omschreven, zodat ook andere vormen van zorgverlening die strikt genomen niet onder het begrip mantelzorg vallen, maar wel noodzakelijk is, kunnen worden meegenomen in de beoordeling of wel een aanbod voor een tegenprestatie moet worden gedaan.

Als laatste is de degene vrijgesteld die een parttime baan heeft. Evenals degenen die een re-integratietraject volgen, verrichten deze uitkeringsgerechtigden niet alleen maatschappelijke activiteiten, ze zijn ook nog bezig te werken aan hun uitstroom.

Artikel 5. Duur en omvang van een tegenprestatie

Het eerste lid regelt dat de tegenprestatie wordt ingezet voor een maximale duur van zes weken per periode. De tegenprestatie mag dus niet langer duren dan zes weken achter elkaar.

Het tweede lid geeft aan dat de tegenprestatie voor maximaal acht uur per week mag worden ingezet. Om enigszins nuttig te zijn voor een maatschappelijke organisatie, moet belanghebbende wel voor een minimaal aantal uren beschikbaar zijn voor de opgedragen activiteiten.

Het derde lid geeft aan dat de tegenprestatie maar één keer per jaar mag worden ingezet. Het vierde lid bevat de mogelijkheid om af te wijken van de voorgaande leden.

Artikel 6. Geen werkzaamheden voorhanden

In deze verordening kiest de raad ervoor dat geen tegenprestatie wordt opgedragen indien geen maatschappelijk nuttige werkzaamheden binnen de eigen gemeentegrenzen voorhanden zijn. De Participatiewet verplicht gemeenten niet om buiten de eigen gemeentegrens een tegenprestatie te laten verrichten.

Artikel 7. Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking met ingang van 1 juli 2015.